

generelle opgaver vedrørende børn og unges opvækstvilkår i kommunen bør behandles som et led, der ikke kan udskilles af kommunens indsats for beboernes velfærd, hvorfor disse opgaver ikke bør henlægges til børne- og ungdomsværnet, men til de sociale udvalg. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at socialreformkommissionen, der fortsætter sine overvejelser af, hvorledes børne- og ungdomsforsorgen på længere sigt bør administreres, havde stillet forslag om, at børne- og ungdomsværnet skulle sammensættes udelukkende af medlemmer af kommunalbestyrelsen. Regeringen har dog fundet det betænkeligt allerede med virkning pr. 1. juli 1970 at udelukke muligheden for, at der som medlemmer af børne- og ungdomsværnet indvælges personer uden for kommunalbestyrelsens medlemskreds med særlig indsigt i og interesse for børne- og ungdomsforsorg. Det bør endvidere fremhæves, at børne- og ungdomsværnets selvstændige beføjelse til at yde økonomisk hjælp i henhold til § 27, stk. 2, i lov om børne- og ungdomsforsorg opretholdes.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialdemokratiets medlemmer) finder, at de foreslåede regler knytter forbindelsen til den hidtidige tradition i børne- og ungdomsforsorgen. Samtidig danner de foreslåede regler, navnlig ved henlæggelsen af de generelle opgaver til det sociale udvalg, en indledning til udbygningen af et mere integreret og familierettet socialt arbejde i kommunerne.

Flertallet finder endvidere, at lovforslaget sikrer en alsidig sammensætning af børne- og ungdomsværnet, som må anses for meget betydningsfuld, i hvilken forbindelse bemærkes, at bestemmelsen må forventes at blive administreret således, at såvel mænd som kvinder får sæde i værnet, uanset at dette ikke er udtrykkeligt krævet, således som det er tilfældet i den gældende lov. En sådan praksis må efter flertallets opfattelse anses for overordentlig værdifuld.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) tillægger det afgørende betydning, at der ved valg af medlemmer til værnet kan tages særlige hensyn i den udstrækning, som det er tilfældet efter den gældende bestemmelse, der må anses for at

have virket tilfredsstillende. Mindretallet har derfor stillet ændringsforslag nr. 1, hvorefter § 7 affattes således, at værnet får en sammensætning, svarende til den gældende lovs ordning. Der henvises i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager ændringsforslaget.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) ønsker at udtale, at debatten i udvalget om og ministerens besvarelse af spørgsmålene vedrørende de såkaldt „indsigtsfulde“s deltagelse i børne- og ungdomsværnet ikke har kunnet tilfredsstillende mindretallet. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til § 7, at de opgaver, der forventes løst af de nye børne- og ungdomsværn, er sager vedrørende enkeltpersoner — altså egentlige behandlingsopgaver, — og på denne baggrund synes det umiddelbart nedenfor anførte om betydningen af kursusvirksomhed ikke at være garanti nok for, at den enkelte borger virkelig får en fagligt forsvarlig behandling, hvorved selv sagt først og fremmest tænkes på de vanskelige tilfælde. Naturligvis må nævnets afgørelser forventes truffet efter indstilling fra fagligt kvalificeret personale, men netop det forhold synes at rimeliggøre, at dette personale sikres mulighed for at følge sagen helt til tops gennem sæde i værnet, hvorved politikerne (der samtidig har sæde i det sociale udvalg) kunne tænkes at sikre den ønskede koordination med kommunens øvrige sociale arbejde.

Udvalget må i forbindelse med § 7 understrege betydningen af kursusvirksomhed m. v. for såvel personale som folkevalgte, der varetager de her omhandlede opgaver. En udbygning heraf må anses for påkrævet.

Ifølge lovforslagets § 9 oprettes der i hver kommune en særlig forvaltning for de anliggender, der er henlagt til det sociale udvalg og til børne- og ungdomsværnet. De primærkommunale organisationer (jfr. bilag 1) har over for udvalget kritiseret denne bestemmelse, som frygtes at afskære kommunerne fra at foretage den tilrettelæggelse af kommunens samlede forvaltning, der til enhver tid må forekomme mest hensigtsmæssig, hvorfor organisationerne har henstillet, at bestemmelsen ændres til kun at foreskrive disse anliggenders henlæggelse til en særlig afdeling i den kommunale forvaltning. Ud-